

Fišer, Zbyněk

Ludvík Kundera stoletý

Bohemica litteraria. 2020, vol. 23, iss. 1, pp. 135-136

ISSN 1213-2144 (print); ISSN 2336-4394 (online)

Stable URL (DOI): <https://doi.org/10.5817/BL2020-1-10>

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/142729>

License: [CC BY-NC-ND 4.0 International](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Access Date: 02. 12. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

Ludvík Kundera stoletý

Ludvík Kundera (22. března 1920 – 17. srpna 2010), muž mnoha uměleckých profesí, je znám především jako český básník a překladatel z němčiny. Byl však umělecky činný i v dalších oblastech slovesné kultury a výtvarného umění. Psal rovněž dramata, rozhlasové a televizní hry, eseje, odborné stati o výtvarném umění, o uměleckých směrech a výtvarných umělcích, vystavoval své výtvarné a fotografické práce, editoval, překládal z řady evropských jazyků. Jako editor a překladatel do němčiny zprostředkoval českou lyriku v několika knižních publikacích německojazyčnému prostředí.

Pokud je mi známo, nejvíce překladů do češtiny realizoval Ludvík Kundera z němčiny. Připomenu ty nejvýznamnější: básně, dramata, prózy a stati Bertolta Brechta (často ve spolupráci s Rudolfem Vápeníkem), básně Georga Trakla, Hanse Arpa, Petera Huchela, Gottfrieda Benny, vybrané básně Rainera Marii Rilky, Christiana Morgensterna nebo Güntera Eichy. Pro potřeby různých divadelních scén přeložil řadu dramatických textů od Schillera přes Büchnera po Petera Weiße. Znamé a mezi znalci staly se populární jeho překlady expresionistů, zvláště výbor *Haló, je tady víchř, víchřice!* (1969).

Další obsáhlou oblastí překladové literatury tvoří překlady z francouzštiny: vedle Apollinaira a Eluarda i dnes zapomenutý Robert Desnos nebo René Char. Dnes již není příliš známo, že v šedesátých letech byly českou překladovou kritikou velmi ceněny Kunderovy překlady ze slovenštiny, především básně Ladislava Novomeského (*Otevřená okna*, 1964; *Poémy*, 1965). Ve své době se dočkaly pozitivního ohlasu i Kunderovy překlady z bulharštiny (Christo Smirnenski, 1953; Nikola Vapcarov) a z ruštiny (Eduard Bagrickij, 1959 a 1983), vždy šlo o lyriku. Na překladech ze slovinštiny a srbocharvátštiny spolupracoval L. Kundera s lingvisty (knižně se překlady objevily v r. 1962 a 1966). Také pro překlady z jiných jazyků využíval takzvané interlineární překlady, tak nalezneme Kunderovo jméno i pod překlady básní z maďarštiny, italštiny a rumunštiny. Příležitostně překládal též ze severských jazyků. Od sedmdesátých let 20. století začaly se objevovat i Kunderovy překlady z češtiny do němčiny; zde je nutno připomenout antologii české lyriky *Die Sonnenuhr*, 1987, pro niž L. Kundera přeložil např. básně Viléma Závady, Františka Halase, Vítězslava Nezvala, Josefa Kainara, Jaroslava Seiferta, nebo knihu *Adieu Musen. Anthologie des Poetismus* (2004).

Sté výročí narození Ludvíka Kundery, který se do existence Masarykovy univerzity zapsal i jako její pedagog v popřevratových letech, připomeneme

přetiskem někdejšího rozhovoru s Ludvíkem Kunderou pro studentský časopis FORUM, vydávaný bohemisty brněnské filozofické fakulty v osmdesátých letech dvacátého století. Byla to pro Ludvíka Kunderu po čtrnácti letech umlčování první příležitost poskytnout interview české kulturní veřejnosti.

Zbyněk Fišer

rozhledy

Toto dílo lze užít v souladu s licenčními podmínkami Creative Commons BY-NC-ND 4.0 International (<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/legalcode>). Uvedené se nevztahuje na díla či prvky (např. obrazovou či fotografickou dokumentaci), které jsou v díle užity na základě smluvní licence nebo výjimky či omezení příslušných práv.